

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.375/2023. számú ügyben Szegeden, 2023. szeptember 5. napján tartott tanácsülés alapján meghozta az 5. sorszámú

í t é l e t e t:

A testi sértés büntettének kísérlete miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a *egyéb érdekelt1* 2023 április 20. napján kihirdetett 8.B.146/2023/4. számú ítéletét *megváltoztatja*, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 2 (kettő) évre *enyhíti*.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott lakcíme helyesen: cím7

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A egyéb érdekelt1 fenti ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntettének kísérletében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat], ezért 2 év szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a szabadságvesztést – annak esetleges végrehajtása esetén – börtönben kell végrehajtani, amelyből a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 158.390.-Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

[2] A törvényszék ítélete ellen az ügyészség jelentett be fellebbezést a vádlott javára a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének mérséklése végett, figyelemmel a Be. 565. § (2) bekezdésében foglaltakra.

[3] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.132/2023/4. számú átiratában az ügyészség által bejelentett fellebbezést annak indokolásával egyezően fenntartotta és indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg akként, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés próbaidejét enyhítse, egyebekben azt hagyja helyben azzal, hogy állapítsa meg a vádlott helyes lakcímét.

[4] A bejelentett ügyészségi fellebbezés alapos, a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltak helytállóak.

[5] Tekintettel arra, hogy a vádlott javára szóló fellebbezés bejelentésére kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján került sor, a Be. 590. § (3) és (7)

bekezdésére figyelemmel a másodfokú bíróság az ítéletet a Be. 590. § (5) bekezdés a)-d) pontjainak, valamint (5a) bekezdésének alkalmazásával korlátozottan bírálta felül.

[6] E felülbírálat során az ítéletábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem valósított meg olyan, a Be. 607. § (1) bekezdése és a Be. 608. § (1) bekezdése – abszolút –, illetőleg a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti – relatív – eljárási szabálysértést, amely hatályon kívül helyezést eredményezne, ezáltal az ügy érdemi elbírálását kizárná.

[7] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjára tekintettel a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[8] Kiegészítette ugyanakkor az elsőfokú bíróság ítéletének [1] bekezdését azzal, hogy a – módosított – vádiratban foglaltak szerint a Be. 422. § (3) bekezdése alapján – arra az esetre, ha a vádlott a vádbeli bűncselekmény elkövetését az előkészítő ülésen beismeri – az ügyészség indítványozta, hogy a törvényszék a vádlottal szemben a Btk. 36. § és 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján 2 év szabadságvesztés büntetést szabjon ki, amelynek végrehajtását 2 évi próbaidőre függessze fel, továbbá az esetleges végrehajtás esetére állapítsa meg, hogy a szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani. Ezen kiegészítés azért bír jelentőséggel, mert az elsőfokú bíróság törvénysértő ítéletet hozott, amikor nem vette figyelembe a Be. 565. § (2) bekezdésében foglalt azon rendelkezést, amely szerint, ha a bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot az előkészítő ülésen fogadta el, - a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – nem szabhat ki súlyosabb büntetést, illetve nem alkalmazhat súlyosabb intézkedést, mint amelyet a vádirat tartalmaz.

[9] A törvényszék a Be. 504. § (2) bekezdése és 565. § (1) bekezdése szerinti eljárási szabályok megtartásával fogadta el a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát. Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, nem merült fel olyan körülmény, amely felmentésre vagy az eljárás megszüntetésére vezetne. A törvényszék a vádlott cselekményét is a törvénynek megfelelően minősítette.

[10] Az elsőfokú bíróság mindenben helytállóan fejtette ki azt, hogy a vádlott egyenes szándéka testi sértés elkövetésére irányult, míg az akár életveszélyes sérülés okozására nézve az eshetőleges szándéka állapítható meg.

[11] A büntetés kiszabása körében az ítéletábla mellőzte a súlyosító körülmények közül a testi sértések vármegyei szintű elszaporodottságára történő utalást, ugyanis az erre vonatkozó adatok nem állnak rendelkezésre, s ezen körülmény egyébként sem bírna tényleges jelentőséggel a büntetés kiszabása során jelen ügyben. Egyebekben a törvényszék a bűnösségi körülményeket helytállóan sorolta fel.

[12] A kifejtettetekre figyelemmel a törvényszék helyesen járt el, amikor a Btk. 79. §-ában foglalt büntetési célok elérése érdekében a Btk. 80. § (1) bekezdésében foglaltak szerint eljárva a vádlottat börtön fokozatú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre ítélte. Ugyanakkor – a fentebb már kifejtettek szerint – tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a Be. 565. § (2) bekezdésében foglaltak ellenére a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejét az ügyészség indítványánál súlyosabb tartamban, 3 évben határozta meg. Mindezekre figyelemmel az ítéletábla a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 2 évre enyhítette.

[13] Mindezekon túlmenően az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[14] A fent kifejtettetekre figyelemmel az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a vádlott lakcíme helyesen: cím7

[15] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2023. szeptember 5.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke

Dr. Kiss Dániel
előadó bíró

Dr. Halász Edina
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.375/2023/5. számú ítélete és a egyéb érdekeltl 8.B.146/2023/4. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon *jogerős*.

Szeged, 2023. szeptember 5.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke